V. fejezet

Kávsz nem adja jel

A jó ebéd után fontos, hogy igyunk egy kis vizet is. A víz nagyon sokat segít az emésztésben, a tápanyagok felszívódásában- magyarázta Papa

- Igen, tudom -helyeselt Beni, és jól meghúzta a kulacsát. - Anya mindig mondja, hogy egy nap legalább két-három kulaccsal meg kell igyak ahhoz, hogy egészséges maradjak és ügyesen tudjak futkosni, játszani a többiekkel, vagy éppen figyelni az órán.

- Így van – értett egyet Papa. - És tudod, hogy nem csak nekünk, embereknek, de a növényeknek is milyen fontos a víz? Anélkül nem tudnak fejlődni a zöldségek és a gyümölcsök, ebben nagyon hasonlítanak ránk. A testünk nagy része víz... Persze a növények szupererereje ebben is felülmúl minket, több olyan növény is van, amelynél szinte az egész növényt az életadó víz alkotja...

Beni elképedve nézett Papára, aki folytatta. - Lapozz csak bele a könyvedbe ott a közepén. Pont, ahol az ujjad van, az egyik ilyen lédús zöldségről olvashatsz.

Beni elkezdett olvasni. Lassan megszűnt körülötte a világ, és úgy érezte, beszippantja egy varázslatos fénycsóva.

Elég meglepő kép tárult Beni orra elé Vegapoliszba érve. Frutti a fürtjeit rendezgette, Veggi mellette állva csodálta
- Milyen elegáns vagy ma, Frutti – mondta Veggi.
- Randira készülök – sütötte le a szemét Frutti, és csak azért nem látszott, hogy elpirult, mert már eleve tetőtől talpig piros volt.
- Gyümölcsrajongó vagy, mégis egy articsókaszív dobogtatott meg? – kérdezősködött kuncogva Beni.
- Szép a szederelem – viccelődött Veggi.
Frutti készülődését egy szívószál zavarta meg, amely a semmiből jelent meg. Egy pillanatig azt hitték, ez igazán nem okozhat különösebb gondot, de nagyon gyorsan meg kellett változtatni a véleményüket. A szalmaszál ugyanis befúródott a talajba, és minden vizet kiszívott a földből. A virágok, a gyümölcsök és a zöldségek hervadni kezdtek.
Káosz dagadozott a büszkeségtől a felhőjén.
- A szerelem tiszta, mint a víz – mondta lágyan, majd hirtelen élesebb hangra váltott. – De mi van, ha elapad? Hahaha!
- Káosz teljesen kiszárítja a földet – rémüldözött Frutti.
- Víz nélkül Vegapolisz semmivé lesz – kesergett Veggi.
- Aranyszakáll varázskönyve majd segít! – bátorította őket Beni, és gyors mozdulatokkal előkapta a könyvet. A lapok úgy kezdtek

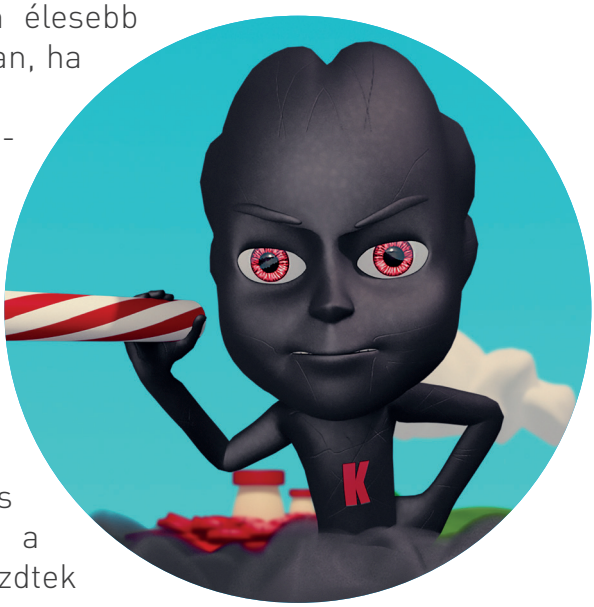

pörögni, mintha maguk is tudták volna: nincs vesztegetni való idő. Aztán megálltak egy oldalon, ahonnan Aranyszakáll képe ragyogott a három barátra.
- Az uborkának magas a víztartalma – mondta a varázsló, de szinte még be sem fejezte a mondatot, amikor Frutti már fel is kiáltott:
- Veggi, vigyél minket az uborkákhoz!
Egyértelmű volt, hogy Fruttinak igencsak sietős a dolog. Veggi meg is ragadta a kezét, majd Beniét is, és egy toppantással eljutottak az uborkák varázslatos földjére.
- Milyen friss – ámult el Beni.
- Mutassuk meg Káosznak, hogy van uborkánk és nem félünk használni – mondta Veggi. – Kóstoljunk bele!
A három barát magába szívta az uborkák szupererejét, és feltöltve tértek vissza Vegapoliszba.

- Káosz, ízleld meg az uborka erejét! – kiáltotta Beni a felhőn kacarászó Káosz felé, és szuperhősi pózt magukra öltve a három barát uborkaszínű hullámot árasztott Vegapoliszra. A növények újra megszívták magukat vízzel, és ezzel a város megmenekült a szárazságtól.
Káosz majdnem felrobbant mérgében.
- Anyatermészet és pokol! Még visszatérek! – rázta az öklét a felhőjén, majd tovaszállt.
Frutti, Veggi és Beni elégedetten néztek utána. Ám Frutti az első öröm után elszontyolodott:
- Elmaradt a randim...
- Kosarat kaptál? Ne bánd! Akkor legalább lesz mibe szedni a gyümölcsöt – mondta Veggi. Ez Fruttit is felvidította, így mindhárman elkezdtek nevetni.

• • •

A varázslatos kalandból Papa hangja hozta vissza Benit.
-Ideje ránéznünk a gyümölcsösre is. Miközben ellátjuk a növénye-

ket, megnézzük, mi érett, keresünk valamit uzsonnára is - mondta Papa.
Beni a szeme sarkából az asztalra nézett. Papa követte a tekintetét, és elnevette magát:
- Hozd csak nyugodtan magaddal a füzetet!
A gyümölcsösben megálltak az első fánál, Beni pedig fellapozta azt az oldalt, ahova a fa levele volt beragasztva. És Papa csak egy egészen picit segített az azonosításban.
Beni lekucorodott a fa árnyékába, és újra olvasni kezdett, és lassan elhomályosult körülötte minden.
Frutti fejhallgatóval a fülén egy DJ-pult gombjait tekergette lelkesen. A köré pakolt mélynyomó hangfalakból feldübörgő elektronikus zene basszusába beleremegett egész Vegapolisz.
- Kezeket a magasba! – kiáltotta. – Íme DJ Frutti!
Veggi fel is emelte a kezét, de csak azért, hogy aztán a fülére szorítsa.
- Ajjaj, ez nagyon hangos – mondta, de nem tudta, hogy a mellette álló Beni vajon hallja-e egyáltalán,
amit mond, vagy csak azt látja,
hogy mozog a szája.

- Hasít a buli? – rikoltotta Frutti, miközben a zene ritmusára bólogatott és még feljebb tolta a hangerőt.
- Széthasad a fülem – jegyezte meg sorsába beletörődve Beni.
Úgy érezték, hogy a csontjaik is beleremegnek a zenébe. És mintha a föld is megmozdult volna a lábuk alatt. Frutti ezt annak tudta be, hogy nagyon jó szettet rakott össze. Beninek és Vegginek azonban gyanús lett a dolog. Rájöttek, hogy tényleg remeg a föld.
Káosz integetett feléjük büszkén a felhőjéről.
- Bejön a tucc-tucc? – kiáltotta túlharsogva a zenét. - Hogy tetszik egy kis riccs-reccs? Hahaha!
Ekkor már Frutti is rájött, hogy nem az ő zenéje hozta mozgásba a földet. Rémülten nézte Veggivel és Benivel, hogy körülöttük minden remeg és a szemük láttára kezd darabjaira hullani.
- Káosz földrengéssel akarja elpusztítani Vegapoliszt! – kiáltotta Veggi.
- Akkor a bulinak is vége – esett kétségbe Frutti.
- Aranyszakáll varázskönyve majd segít! – húzta elő Beni a könyvet. Frutti és Veggi két oldalról mellette állva figyelte, ahogy az oldalak önálló életet kezdenek élni, fellapozzák magukat, majd a könyv szétnyílik ott, ahol Aranyszakáll alakja világít.
- A barackfélék gyökere mélyre nyúlik és megköti a talajt – árulta el nekik a bölcs varázsló.

- Végre egy gyümölcs! – lelkesedett Frutti. – Gyertek velem!
Elkapta a kezüket, toppantott, és már vitte is magával barátait. Egy kietlen tájon találták magukat, körülöttük egy katonai tábor zord épületei magasodtak. Beni és Veggi értetlenül bámultak Fruttira.
- Ez meg mi? Hova hoztál minket? – kérdezte Beni.
- Ezt akartátok – jelentette ki Frutti. – Barakk!
- Ne már... barack! – esett kétségbe Beni.
- Erre nincs időnk! – idegeskedett Veggi.
- Na jó, gyerünk – ragadta meg ismét a kezüket Frutti, és végre a megfelelő helyen találták magukat. Csodás világ vette őket körül, aranyló sárga és pironkodóan rózsás színű, illatozó sárgabarackok alatt rogyadoztak a fák ágai.
- Milyen friss – simogatta meg Beni a hozzá legközelebb eső gyümölcs bársonyos héját.
- Káosz tönkretette a bulimat, itt az ideje, hogy mi is megzavarjuk az övét – mondta harciasan Frutti. – Kóstoljunk bele!
Azzal a három barát magába szívta a barack szupererejét, így tértek vissza Vegapoliszba. Ott szuperhősi pózba rendeződtek, és Beni elkiáltotta magát:

- Káosz, ízleld meg a sárgabarack erejét!
A sárgabarack színeiben játszó hullám áradt szét belőlük, amely Vegapolisz széthullott darabjait visszarendezte a helyükre – és újraéledt a város.
Káosz a felhőjén dühöngött:
- Anyatermészet és pokol! Még visszatérek! – és sebesen tovaszállt.

Frutti, Veggi és Beni elégedetten néztek utána.
- Ez a Káosz milyen lekvár! – mondta Frutti tettetett csodálkozással.
- Azért a sárgabarackból jobb a lekvár – tette hozzá Veggi, és kitört belőlük a nevetés.

• • •

A földrengés után a három barát alaposan megvizsgálta a földet. Úgy látták, hogy itt az ideje elvetni a régóta félretett magokat. Neki is láttak gyorsan a munkának, és kis idő múlva Veggi, Frutti és Beni elégedetten szemlélték a fellazított talajt. Jó munkát végeztek, most már belevághattak a vetésbe.
- A barázdák készen állnak a vetésre – állapította meg fennhangon Veggi. Ám egyikük sem mozdult. Veggi és Beni Fruttira szegezte a tekintetét, aki zavarában másfelé pislogott.
- Elfelejtettem a magokat – bökte ki a szomorú igazságot.
- Sebaj – vigasztalta Beni. – Hozunk!
Mielőtt azonban elindulhattak volna, egy riasztó vijjogó hangját hallották meg. Így már nem egyszerűen csak elindultak, hanem rohantak. De hiába. Elkéstek. A tároló ajtaját valaki felfeszítette. Mielőtt a döbbenettől szóhoz jutottak volna, kaján kacajt hallottak a magasból.
- Hahaha! Elvetettem a sulykot? - kérdezte szemtelenül Káosz a

felhőjén egyensúlyozva, mindkét kezében egy-egy jókora zsák vetőmagot tartva.

- Káosz ellopta Vegapolisz összes vetőmagját – mondta dühösen Veggi.
- Nem lesz termésünk – kesergett Frutti.
- Aranyszakáll varázskönyve majd segít – vágta rá Beni. Azon nyomban előhúzta a reményt adó könyvet. A lapok életre keltek, maguktól pörögtek, amíg rá nem találtak az oldalak között Aranyszakállra.
- A szamócát magról és indáról is szaporíthatjuk – dörmögte a varázsló. – Az inda hosszú, módosult szár, amivel... Így nem kell feltétlenül vetőmag a termesztéshez.
- Elég kacskaringós ez a sztori – beszélt bele ásítozva Frutti Aranyszakáll mondandójába.
- Bele ne gabalyodj, nagyokos – pirított rá bosszúsan Aranyszakáll.
- Erre nincs idő – mondta Veggi határozottan. – Gyerünk!

A három barát kézen fogta egymást, majd egy toppantással csodás világba repítették magukat. Amerre csak néztek, óriási, érett, illatos szamócákat láttak.
- Milyen friss – álmélkodott Beni.
- Kóstoljunk bele – rikkantotta Frutti, és magukba szívták a szamóca szupererejét.

Megerősödve tértek vissza Vegapoliszba.
- Káosz, ízleld meg a szamóca erejét! – kiáltotta Beni az égbolt felé. Közben mindhárman szuperhősként feszítettek, és földiepersznű hullámmal, vagyis gyorsan szaporodó, messzire elérő indákkal árasztották el a környéket, ami még Káosz kezéből is kisodorta

a vetőmaggal teli zsákokat.
- Anyatermészet és pokol! Még visszatérek! – toporzékolt dühében Káosz a felhőjén, majd puffogva tovaszállt.
- Káosz a saját indájába csavarodott – vonogatta a vállát Beni, majd kitört belőlük a nevetés.

• • •

Papa közben a kerti csapnál megmosott néhány szem őszibarackot és Beni kezébe nyomta.
- Az olvasás is komoly munka, kell hozzá a vitamin – kacsintott az unokájára, aki megköszönte a gyümölcsöt, és miközben nagyokat harapott belőle, lapozott egyet a füzetben és ismét elmerült a sorok között.
Amikor Vegapolisba ért, Veggi és Frutti pingpongoztak, és megkérték Benit, hogy álljon be bírónak. Éppen Frutti készült szerválni, erősen szuggerálta a labdát.
- Szegény Veggi, nincs esélyed Roger Fruttirer ellen! – kiáltotta, miközben az ütőjét lendítette és átküldte a labdát a háló másik oldalára.

- Ennyit erről – jelentette ki diadalmasan Veggi, amikor pontot szerzett a balul sikerült szerva miatt. – Ajándékpont Vegginek Fruttirer világranglista-vezetőtől! Hehe.
Frutti még elszántabban markolta meg a labdát a következő szervához, ám a többiek legnagyobb meglepetésére felsikoltott és kiejtette a kezéből. Döbbenten nézték az

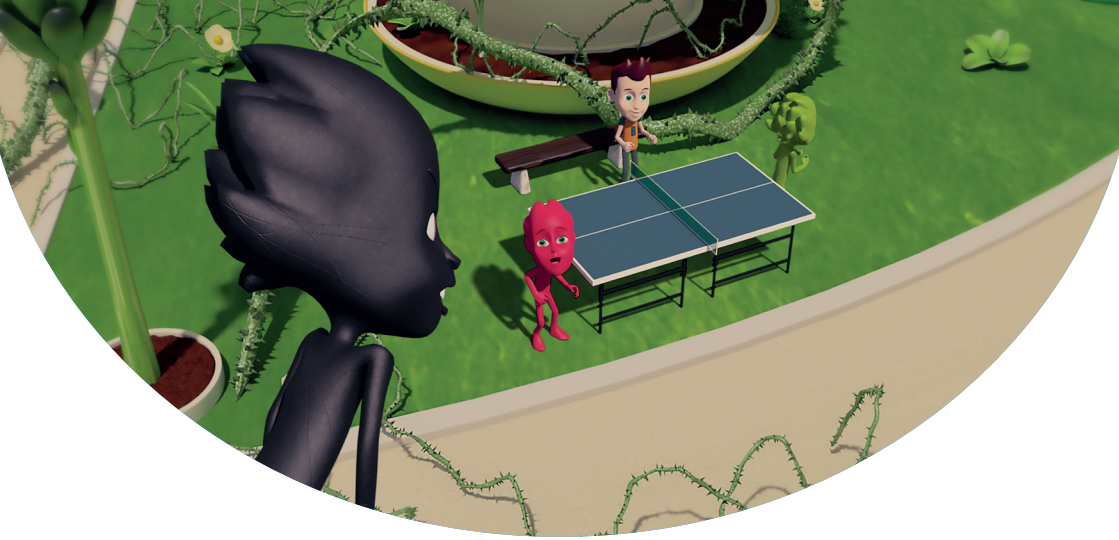

alaposan megváltozott labdát. Tüskék borították. Nem volt sok idejük gondolkozni, hogy mi történhetett, mert az égből gúnyos nevetést hallottak. Felpillantottak.
Káosz egy porfelhőn kényelmesen terpeszkedve, büszkén szemlélte a mesterművét.
- Ding-dong, ennyi volt a pingpong! Hahaha! – rikkantotta. – Csak nem bibis lett a kezed?
Frutti, Veggi és Beni arra lettek figyelmesek, hogy körös-körül mindenből tüskék nőttek ki.
- Ez a sok tüske megbénítja Vegapoliszt – kesergett Veggi.
- Tennünk kell valamit – mondta elszántan Frutti.
- Aranyszakáll varázskönyve majd segít! – kiáltotta Beni. Előkapta a könyvet, amelynek lapjai megelevenedtek, előre-hátra pörögtek az oldalak, majd megálltak ott, ahol Aranyszakáll alakja világított.
- A málna tüskés bokron terem, ami a rózsafélék családjába tartozik – osztotta meg velük tudását a varázsló.
- Tudom, hol találunk málnát! – kiáltotta Frutti. – Gyertek velem!
Megragadta Beni és Veggi kezét, majd egy toppantással elvitte őket a málnabokrok varázslatos vidékére. Amerre néztek, hatalmas, lédús málnákat láttak.
- Milyen frissek – nyújtotta ki feléjük a kezét Beni.
- Óvatosan! Nincsen málna tövis nélkül! Haha – viccelődött Frutti.

- Erre nincs időnk – türelmetlenkedett Veggi.
Frutti kénytelen volt belátni, hogy igaza van zöld barátjának.
- Kóstoljunk bele! – mondta, majd mindhárman magukba szívták a málna szupererejét.
Megerősödve tértek vissza Vegapoliszba, ahol Beni az ég felé kiáltotta:
- Káosz, ízleld meg a málna erejét!
Majd szuperhősi pózt vettek fel, és málnaszínű hullámmal sodorták el a mindent elborító tüskéket.
- Anyatermészet és pokol! Még visszatérek! – fenyegetőzött a felhőjéről Káosz, majd tovaszállt.
Frutti, Veggi és Beni elégedetten néztek utána.
- Ding-dong, ding-dong, ki vajon a dinka, mondd? – kérdezte Beni, majd mindhárman jót nevettek.

• • •

A málnakaland után Beni mesélt arról, hogy mennyire lenyűgözik és meglepik a zöldségek és gyümölcsök szuper képességei. Elhatározták, hogy mielőtt Káosz visszatér, tesznek egy kört Vegapoliszban, hogy minél jobban boldoguljanak akár Aranyszakáll tanácsai nélkül is. Egyszer csak Veggi megtorpant az egyik sarkon. Szakértő szemmel vizsgálgatott egy tő folytonnövő paradicsomot, ami szépen megeredt és felfutott egy oszlopra. Úgy ítélte meg, hogy a termése elég érett már,

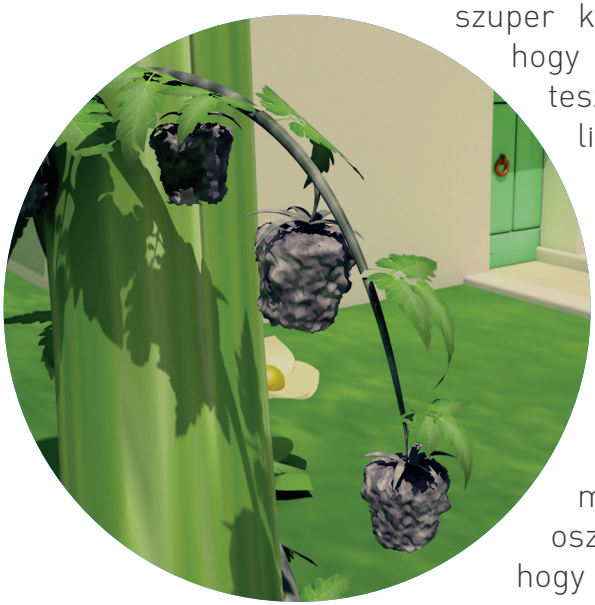

ezért leszakított egy szép, étvágygerjesztő paradicsomot.

- Megvendégelem magam! – mondta.
- Nem osztjuk meg? – kérdezte Frutti.

Veggi szemmel láthatóan egyedül tervezte elfogyasztani az egész paradicsomot. Beni és Frutti azon kuncogtak, hogy mennyire félti tőlük a szerzeményét.

Ám nem kellett hozzá sok, és kiderült, nem tőlük kellett volna tartania. A paradicsomok és a növény színe pirosról és zöldről barnára és szürkére változott. Minden kiszáradt, elhervadt körülöttük. A három barát csak kapkodta a fejét.

Káosz odafentről figyelte a munkája eredményét. Olyan szárazság volt, hogy még a felhője is csak úgy porzott.

- Hahaha! Minden víz elpárolog! – kárörvendett a tenyerét dörzsölve.
- A zöldségeknek és a gyümölcsöknek vízre van szükségük, hogy éljenek és fejlődjenek – mondta Veggi szomorúan nézegetve a színtelenné vált, kiszáradt paradicsomot.
- Aranyszakáll varázskönyve majd segít! – igyekezett jobb kedvre deríteni a barátait Beni.

Amint elővette a könyvet, az valósággal megelevenedett. A lapok gyorsan felpörögtek, majd amikor rátaláltak Aranyszakállra az egyik oldalon, hirtelen megálltak. A varázsló alakja aranyló fénynyel ragyogott.

- A görögdinnye nagyon gazdag vízben, 92 százaléka víz – árulta el nekik Aranyszakáll.
- Ez egy gyümölcs! – kiáltott fel Frutti. – Tudom, hol találjuk!

Kézen fogta barátait, toppantott, és már ott sem voltak. Csodás világban találták magukat, ahol csíkos és sötétzöld héjú, kerek és hosszúkás érett görögdinnyék dagadoztak körülöttük.

- Milyen frissek – ámult-bámult Beni.

Veggiből azóta kikívánkozott, hogy pontosítsa, amit Frutti mondott, amióta elindultak. Megköszörülte a torkát és belevágott.

- Hm, a görögdinnye nem zöldségnek számít inkább? Hiszen a tökfélék családjába tartozik, és...

- Veggi, egy pillanatnyi vesztegetni való időnk sincs – vágott közbe Frutti. – Kóstoljunk bele!

Veggi belátta, hogy a rendszertani besorolást később is tisztázhatják. Mindannyian magukba szívták a görögdinnye szupererejét, és így, feltöltve tértek vissza Vegapoliszba.

- Káosz, ízleld meg a görögdinnye erejét – kiáltotta Beni az égbolt felé. Szuperhősi pózt vettek fel, és a görögdinnye színeiben pompázó hullám visszaadta a vizet és azzal az életet Vegapolisznak.

- Anyatermészet és pokol! Még visszatérek! – tombolt a felhőjén Káosz, aztán tovaszállt.

Frutti, Veggi és Beni a jól végzett munka örömével néztek utána. Veggi visszatért a folytonnövő paradicsomhoz, amelyet korábban megdézsmált.

- Úgy gondolom, hogy erőfeszítésünk meghozta a gyümölcsét – jelentette ki Beni.

Erre azonnal megperdült Veggi a tengelye körül, és már nem érdekelte annyira a paradicsom.

- Meghozta a zöldségét, inkább – mondta gyorsan. – Hiszen, ahogy mondtam, a görögdinnye.....

Frutti erre letépett egy érett paradicsomot és gyorsan Veggi szájába nyomta. Mindhárman elnevették magukat és örültek a közös sikernek.